

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 466/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. L., Z., zastúpeného advokátkou JUDr. R. M., Z., vo veci porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17 Co 250/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. L. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. novembra 2008 doručená sťažnosť J. L., Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 17 Co 250/2007. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 24. novembra 2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že na základe rozhodnutia SOUŽ Z. z 12. novembra 1981 v spojení so zápisnicou o odovzdaní a prevzatí bytu z 2. novembra 1981 sa sťažovateľ stal nájomcom bytu č. 1 v dome súp. č. 815 v Z. Ž. (ďalej len „žalovaný“) v roku 1994 informovali sťažovateľa o možnosti odkúpenia tohto bytu do vlastníctva. Na základe tejto informácie sťažovateľ listom z 19. júla 1994 požiadal žalovaného o odkúpenie bytu. Sťažovateľ splňal všetky predpísané zákonné podmienky. Napriek tomu takmer dvanásť rokov žalovaný odmietal uzavrieť so sťažovateľom zmluvu o prevode vlastníctva bytu. Vzhľadom na to sťažovateľ 12. apríla 2006 podal žalobu Okresnému súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“), ktorou sa domáhal nahradenia vyhlásenia vôle žalovaného o tom, že uzatvára so sťažovateľom zmluvu o prevode vlastníckeho práva k bytu. Rozsudkom okresného súdu č. k. 9 C 63/2006-105 zo 16. augusta 2007 bola žaloba sťažovateľa zamietnutá. Na základe odvolania sťažovateľa rozsudkom krajského súdu sp. zn. 17 Co 250/2007 z 28. novembra 2007 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, ktoré však bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Cdo 165/2008 z 9. septembra 2008 odmietnuté ako neprípustné. Toto uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 26. septembra 2008.

Podľa názoru sťažovateľa právoplatný rozsudok krajského súdu treba považovať za porušenie označeného základného práva z viacerých dôvodov.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 17 Co 250/2007 s tým, aby bol rozsudok z 28. novembra 2007 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 19. decembra 2007.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť je podaná oneskorene.

Sťažovateľ namieta porušenie označeného základného práva rozsudkom krajského súdu sp. zn. 17 Co 250/2007 z 28. novembra 2007, ktorý sa stal právoplatným ešte 19. decembra 2007. Keďže sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 24. novembra 2008, stalo sa tak dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že sťažnosť by bola včas podaná vtedy, keby smerovala nie proti rozsudku krajského súdu, ale proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 165/2008 z 9. septembra 2008.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2008

-